

ud af deres Arbejde, men det er ogsaa en meget vigtig Faktor, for at Loven kan gøre den Nytte, som Hensigten er. Alle er sikkert enige om, at det gælder om at undgaa Konkurs og at hjælpe den erhvervsdrivende, som er kørt fast, paa ret Køl igen, saa at han kan fortsætte, og det vil jo i Regelen ogsaa være gavnligt for vedkommendes Kreditorer, idet de derved vil udvinde mere end ved en Konkursbehandling af Boet. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at man vil have Held med sig ved Udpegningen af Udvalgenes Medlemmer, og at man ude omkring i Landet vil tænke sig vel om, naar man gaar til disse Valg.

Efter § 2 b. kan Bestemmelserne i § 2 a. finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til andre næringsdrivende, naar de paagældende Erhvervs Hovedorganisationer retter Henvendelse herom til Justitsministeren, der i saa Fald efter Indstilling fra vedkommende Hovedorganisation fastsætter de nærmere Regler for Bestemmelsernes Anvendelse. Maaske vil der ikke blive megen Brug herfor, idet de hidtil har brugt deres Akkordforening.

Jeg skal endnu kun nævne § 3, som ogsaa blev omtalt af den højtærede Justitsminister. Denne Paragraf ændrer lidt ved Betingelserne for at faa et Forligsforslag, et Akkordforslag vedtaget. Forandringen er selvfølgelig noget i Favør af Debitor. Forskellen mellem de Brøker, der hidtil har været fastsat, og dem, der nu foreslaas, er egentlig saa lille, at jeg saamænd ikke tror, det vil faa stor praktisk Betydning, enten man vedtager de her foreslaaede Tal eller beholder de gamle; men jeg kan godt gaa med til at vedtage det, man er enedes om i Folketinget — ikke just alle, der var et Mindretal, som stillede Ændringsforslag om at blive ved det gamle, men det Ændringsforslag blev nedstemt. Da Ændringen nu er kommet ind i Lovforslaget, vil jeg dog henstille, om man ikke alligevel kunde enes om at lade den blive staaende og saaledes vise Debitor denne lille Imødekommenhed mere; jeg synes egentlig, det er for lidt at sende Forslaget tilbage til Folketinget for, hvis vi, hvad jeg haaber og tror, kan enes om alle de øvrige Bestemmelser.

Det foreslaas at gøre Loven tidsbegrænset, idet det hedder i § 5: „Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil Udløbet af 1932.“ Hvis den altsaa ikke bliver fornyet inden den Tid, falder den bort. Det er altsaa en Forsøgslov, kan man sige. Til den Tid kan man saa se, hvorledes de foreslaaede Ændringer har

virket, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at de vil virke heldigt. Men saa bliver der jo Lejlighed for Rigsdagen til atter at beskæftige sig med Akkordloven, og muligvis kan der da være andre Ting, som det viser sig nødvendigt at rette.

Med disse Ord skal jeg anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Henrik Nielsen: Det første af de her foreliggende Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m., har jo saavel den højtærede Justitsminister som den ærede Ordfører for Venstre gjort udførligt Rede for, og en Gentagelse af deres Redegørelse vil være overflødig. Det drejer sig jo om at skabe de bedste Muligheder for at undgaa Konkurs for den Mand, der er kommet i den uheldige Situation at nærme sig en saadan. Tidsfristerne for at kunne arbejde paa at undgaa denne er jo det afgørende, baade i det første og i det andet af de to Forslag, her er Tale om, og hvad jeg anser for at være af stor Betydning, er dette, at Skyldneren alene kan faa udskudt Konkursbehandlingen, saaledes at han faar Tid til at arbejde for Muligheden af en Tvangsakkord. Som Sikkerhed for Kreditorerne er der jo det Tilsyn, Skifteretten kan beskikke Mænd til at føre med, at Debitor ikke formøbler nogle af de Værdier, der skal dække hans Skyld. Hvor megen Betydning dette vil have i det praktiske Liv, er vanskeligt at afgøre, men det forekommer mig i høj Grad paakrævet under disse vanskelige Forhold, hvor Konkurs staaar paa Dagsordenen, at man gør, hvad gøres kan for at redde de flest mulige fra den kedelige Omstændighed, det altid er at komme under Konkursbehandling. Jeg skal derfor, hvad det første lille Lovforslag angaar, indskrænke mig til at give det min og mit Partis Tilslutning, og jeg vil ligesom den ærede Ordfører for Venstre henstille til Tinget at give det en hurtig og velvillig Behandling.

Kr. Johansen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om det andet af de to Lovforslag, vi nu har til Behandling. Som det vist allerede er oplyst, har den hidtil gældende Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs ingen Betydning haft for Landbruget. Det var maaske Meningen til at begynde med, at den skulde have det, men i Praksis har det i alt Fald udviklet sig saaledes, at man ude paa Lan-